

Duminică, 1 iunie 2014, ora 10

Fratele Borg: [...] Matei 15:25: „Dar ea a venit și I s-a închinat, spunând: «Doamne, ajută-mă!» Iar El, răspunzând, a spus: «Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței». Dar ea a spus: «Da, Doamne, dar și cățelei mănâncă din firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor». Atunci Isus, răspunzând, i-a spus: «O, femeie, mare este credința ta; fie-ți după cum dorești!» Și fiica ei a fost vindecată din ceasul acela”.

Eu cred că noi toți am citit deseori acest cuvânt. Această femeie a venit la Domnul și I-a zis: „Ajută-mi”. Oare nu avem și noi această dorință în inimile noastre, pe buzele noastre: „O, Doamne, ajută-mă, ajută-ne astăzi”? „Ajută poporul Tău astăzi, Tu să împlinești în mine, în noi toți tot ce ai făgăduit. Doamne, ajută-mi”. Dorințele și cererile noastre poate sunt diferite, dar Isus Hristos este astăzi același. El Își împlinește Cuvântul. El împlinește tot ce ne-a făgăduit. „Doamne, ajută-mi” este și rugăciunea mea personală în dimineața aceasta. „Doamne, ajută-mi”.

Această femeie a trăit ajutorul Domnului. Domnul S-a mirat și a zis: „Femeie, credința ta este mare”. Oare și credința noastră este atât de mare în dimineața aceasta? Noi am cântat „Numai să crezi, totul este posibil – numai să crezi”. Frați și surori, haideți să credem și în dimineața aceasta, așa cum este scris în Scriptură și Domnul ne va binecuvânta. El te va ajuta pe tine și pe mine. Eu sunt convins de aceasta. Să ne ridicăm și să ne rugăm împreună.

Fratele Schmidt: Dumnezeule mare, venim la Tine în acest ceas, fiecare în parte și totuși împreună... Așa cum a venit și femeia aceasta, noi te rugăm ajută-ne, Doamne. Ai milă de noi. Doamne din cer, doar tu o poți face pentru că Tu ai și rostit-o: „Femeie, credința ta este mare”. Doamne, mărește-ne și nouă credința, întărește-ne în credință și dăruiește-ne harul Tău. Umple inimile noastre, o, Dumnezeule, ca Numele Tău să fie slăvit. Dăruiește-ne harul Tău, Doamne, ca să putem primi Cuvântul Tău, să nu fim doar niște ascultători ci să împlinim Cuvântul Tău. Acesta este lucrul important. Dumnezeule, totul depinde de binecuvântarea Ta.

Îți mulțumim că putem crede că Tu ești în mijlocul nostru, că Tu ești prezent, Dumnezeu. Atinge Tu fiecare inimă, pe fiecare din noi și în toată lumea pe toți aceia conectați prin Internet. Îți mulțumim pentru această posibilitate tehnică, astfel ca toți oamenii din lumea întreagă să audă această Evanghelie veșnică. Doamne Isuse, cheamă-i Tu afară pe ultimii, salvează, vindecă. Îți mulțumim, Dumnezeu și Te rugăm unge Tu buzele prin care vei vorbi. Noi dorim să ascultăm și să aducem slavă Numelui Tău. Amin.

[...O familie vine în față pentru binecuvântarea copilului. Fratele Frank îl cheamă pe fratele Gilbert să se roage, apoi se roagă și el punându-și mâinile peste fratele și sora]:

Fratele Frank: Conform Cuvântul lui Dumnezeu, îmi pun mâinile peste voi ca să binecuvânteze această căsnicie, familia, în Numele scump al Domnului Isus Hristos. Amin. Amin. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule! [Fratele Frank și-a pus mâna și peste băiețelul familiei respective. Urmează apoi rugăciune de binecuvântare pentru copilul unei surori – n.tr.] [...]

Amin. Puteți lua loc. Aceasta este credința noastră puternică și decizia noastră: să înaintăm cu Mântuitorul nostru. El ne-a chemat și noi putem să-L credem și să-l urmăm. Așa cum este scris și despre cei

mântuiți din cele 12 seminții: ei au urmat pe Miel oriunde mergea El – Apocalipsa 14. La fel este și cu noi: mergem toată calea împreună cu Domnul nostru, prin credință și în ascultare.

Perechea aceasta din Olanda a fost „dedicați” în formula trinitară și ei au avut dorința ca mariajul lor să fie consacrat în Numele Domnului Isus Hristos, conform Scripturii. Noi am făcut acest lucru, prin credință. Este minunat când oamenii se lasă corecțați, când pun lucrurile la locul lor și-L respectă pe Dumnezeu și Cuvântul Său într-un mod deplin, dovedind acest respect. Căci încă este scris: *„Și totul, orice faceți în cuvânt sau în faptă, faceți toate în Numele Domnului Isus”*. În Biblie nu există niciun loc în care să fi fost rostită această formulă trinitară de către apostoli, de către proroci. De asemenea, învățătura trinitară nu este biblică. Nu se găsește niciodată în Biblie termenul de „Dumnezeu triunic” sau că „Tatăl este o persoană, Fiul este a doua persoană, Duhul sfânt a treia persoană”. Întotdeauna, în Vechiul Testament și în Noul Testament este scris că Dumnezeu este unul singur și în afară de El nu există alt Dumnezeu.

Cum am subliniat noi deseori, El se descoperă cum dorește. Mai ales din cuvântul Elohim, care este scris în Geneza 1, oamenii au făcut un plural. Și pe acest așa zis plural au bazat teologii formula trinitară. Dar unicul Dumnezeu este totul în toți. Nu este nevoie să fie interpretat niciun plural de aici. El este Creator, Împărat, Salvator, este totul în toți. Cât de mulțumitori ar fi trebuit să fim noi pentru descoperirea lui Dumnezeu, care ne-a fost dăruită în Hristos Isus, Domnul nostru. Iar noi am cântat că El este într-adevăr Dumnezeul descoperit în trup.

Este minunat că Domnul ne-a ajutat și în această privință. Doresc să spun, din pricina acestei dedicări: trebuie să lăsăm în urmă tot ce am primit, auzit și învățat în bisericile trinitare. Noi trebuie să devenim o plămădeală nouă, așa cum a scris și Pavel... Nu este permis să fie mai amestecat nimic cu ceva vechi, ci noi trebuie să lăsăm totul în urmă și să facem un adevărat nou început cu Dumnezeu. Doar așa poate fi binecuvântat și sfârșitul nostru și să fim la Domnul.

Încă este valabilă expresia Domnului nostru: „Cine crede în Mine, cum zice Scriptura...” Restul nu este valabil. „Cine crede în Mine, cum zice Scriptura...” Noi trebuie să subliniem aceasta. Și tot ce nu spune Scriptura, nu este conform Scripturii. Ce nu este scris în

Biblie, nu este biblic. De aceea, înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul Lui, înapoi la început.

Astăzi transmitem un mare număr de saluturi. [...] Noi suntem mulțumitori pentru toți frații noștri care slujesc cu Cuvântul lui Dumnezeu. Vă spun, nu este vorba doar despre învățătură, ci este vorba ca toți frații din toate orașele și din toate adunările să-și găsească locul lor în cadrul Bisericii lui Dumnezeu și să împartă corect Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum El a descoperit acest Cuvânt. Nu este vorba doar ca din acest loc, din Krefeld, să fie vestit Cuvântul... Acest Cuvânt să împlinească scopul lui Dumnezeu în toți frații slujitori și în toate adunările locale, în toate familiile, Cuvântul să-Și împlinească scopul pentru care a fost trimis și vestit în acest timp prezent.

Mai este și fratele nostru Jean Claude în mijlocul nostru. El mi-a adus aminte că în urmă cu 34 de ani el a fost șoferul meu în Republica Congo și mi-a zis: „Îți mai amintești, atunci eu eram tânăr și am fost șoferul tău”. Este frumos că noi avem frați care au fost de față de la început.

Dacă mă gândesc la aceasta, gândurile mele merg la cele ce urmează să se împlinească în iunie: încă o adunare în Bruxelles, una în Paris, în Praga și trei în Turcia. Chiar dacă trupul meu nu mai rezistă așa cum aș dori, noi stăm la dispoziția Domnului până când sunt chemați afară chiar și ultimii și Cuvântul acestui ceas le-a fost vestit și lor. În acest context mă gândesc și la Cehia, sau Cehoslovacia în trecut, când fratele nostru Fleck a auzit Cuvântul când au fost transmise aceste predici prin radio Luxemburg în toată Europa de est - și astăzi, după cum auzit eu, este în mijlocul nostru și fratele nostru iubit din Cugir, care acum locuiește în Germania - Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit. Este fratele nostru Matei. Ești aici? Ridică-te ca toți să te vadă. Dumnezeu te-a folosit ca începutul să fie făcut în România. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate iubit într-un mod deosebit.

Suntem mulțumitori dacă ne amintim de căile Domnului, dacă ne amintim de legăturile pe care le-a dăruit Domnul. Eu am spus-o aici de repetate ori: unde am cunoscut eu pe cineva? N-am cunoscut pe nimeni în nicio țară și totuși, în toate țările, popoarele și limbile Domnul a deschis uși, astfel încât Cuvântul Lui să ajungă la marginile pământului.

Ieri am spus deja ce i-a fost arătat fratelui Branham, că se va fabrica o mașină care se va conduce singură, nu va avea nevoie de volan și va avea forma unui ou. Chiar s-a scris că aceasta are forma unui ou, așa cum a văzut-o fratele Branham atunci. Oamenii pot sta în ea și nu mai trebuie să facă decât să circule. În urmă cu 81 de ani, fratele Branham a văzut această mașină și noi putem spune că astăzi s-a împlinit această prorocie în fața ochilor noștri.

Apoi îl avem *aici* pe Netanyahu, pe care noi îl respectăm foarte mult, dar când citești ce a spus acest bărbat cu privire la creștinism și iudaism și câte lucruri au acestea în comun și prin ce sunt unite de două mii de ani... nu dorim să spunem prea multe detalii, dar noi observăm tot ce se spune și se face ca pacea aceasta să ia naștere. Se face compromis după compromis, ca să se împlinescă Scriptura și în final să se poată spune: „acum este pace, acum nu mai este nici un fel de pericol”.

Ieri, deja am subliniat acest lucru, frați și surori: noi putem să spunem de fiecare dată: astăzi s-a împlinit această Scriptură, astăzi s-a împlinit și această prorocie; astăzi s-a împlinit în fața ochilor noștri ce a spus Dumnezeu cu mii de ani în urmă, în Vechiul Testament și în Noul Testament...

Încă o observație: pe 29 mai s-a încheiat un pact „Euro-Asia” între Rusia și China și doar Iranul a fost inclus. Cine citește în cartea prorocului Ezechiel, „împăratul Nordului”. Cine citește în Apocalipsa 16, când va fi turnat al șaselea potir, ca să fie pregătită calea împăraților din est, ca aceștia să vină împotriva Ierusalimului... Toate pregătirile se fac în sfera politică, economică...

Astăzi la Copenhaga are loc o întrunire Bilderberg – este ceva secret, nu este permis accesul presei. Acolo se dorește să se decidă cum să se dezvolte totul în sfera politică și economică. Ieri și astăzi are loc această conferință la Copenhaga. Se decide dezvoltarea lumii politice și economice... Dacă se întâmplă aceasta, atunci noi știm că sfârșitul este foarte aproape și Mirele Își cheamă afară Mireasa. Să vină orice ar veni, dar lucrul important nu este că noi putem vedea acest decurs cu Israelul, cu popoarele sau cu împăratul nordului sau cu împărăția Orientului îndepărtat. Importantă este chemarea afară a Bisericii Mirese și pregătirea ei pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Doresc să citesc câteva versete biblice care m-au atins pe mine. Primul este în Psalmul 102:13: *„Tu Te vei scula și vei avea milă de Sion, căci este vremea să Te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el”*. Așa este scris: *„a venit vremea hotărâtă pentru el... căci este vremea să Te înduri de el”*. Așa este scris în Scriptură și eu vă spun: profetia biblică se găsește chiar și în Psalmi. Dacă David sau alții au cântat Psalmii și L-au proslăvit pe Domnul, întotdeauna a fost conținută chiar și profetie biblică în Psalmi. Noi suntem mulțumitori pentru că suntem în posesia Vechiului și a Noului Testament, că am recunoscut ceasul și ziua. N-a zis Domnul nostru atunci: *„Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea!”*? Noi aplicăm aceasta la situația noastră, astăzi. Cine primește harul lui Dumnezeu, recunoaște ziua, ceasul și înțelege înaintea lui Dumnezeu că noi nu pierdem vremea ci o răscumpărăm. Căci acesta este cel mai prețios timp care a existat pe acest pământ. De aceea, Cuvântul lui Dumnezeu este vestit atât de puternic și este vestit mesajul timpului prezent.

La fel de sigur precum în Amos 3:7 este scris: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”*... Deci nu fiecăruia, ci în această perioadă profetică noi nu suntem interesați de ceea ce spune sau vestește un evanghelist, sau câte răstălmăciri vestește un evanghelist. Pe noi ne interesează slujba profetică, și anume să ne fie descoperit Cuvântul profetic. În Amos 3:6 citim: *„Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate, fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate, fără s-o fi făcut Domnul?”*. Dar în v. 7: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere [dinainte] taina Sa slujitorilor Săi proroci”*.

Și în timpul nostru, Dumnezeu nu a putut să facă nimic înainte să descopere tot ce a fost conținut în planul Lui, printr-o slujbă profetică trimisă de El și totul să fie pus pe sfeșnic. O spunem mai ales fraților care se află pe lângă mesaj și susțin că noi nu dăm locul corect prorocului... dar eu îmi permit să spun: Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să-L punem pe primul loc pe Domnul Dumnezeu și doar Lui să-I dăm slava. Căci aici este scris: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”*. Nu este scris că *„prorocul nu face nimic ...”* ci *„Domnul Dumnezeu nu face nimic”*. El a dat făgăduințele și de aceea noi vestim Cuvântul lui Dumnezeu și-i dăm slava doar lui Dumnezeu – nu

vasului, ci Domnului Dumnezeu care a ales, a umplut și folosit vasul respectiv. Deci, „*Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Și El a făcut-o și în timpul nostru.

Mai avem un cuvânt minunat în cartea prorocului Mica, cap. 2:12: „*Te voi strânge în întregime, Iacove! Voi strânge rămășița lui Israel, îi voi aduna ca pe niște oi dintr-un staul, ca pe o turmă în pășunea ei, așa că va fi o mare zarvă de oameni*”. „Voi strânge” – El a și făcut aceasta. În cap. 4 din Mica, avem o învățătură puternică, de la v. 1: „*În vremurile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor și popoarele vor veni grămadă la el*”. Cu toții știm ce se va întâmpla: toate popoarele care vor mai rămânea după ultima luptă, vor veni la Ierusalim, vor sărbători acolo sărbătoarea corturilor și vor da slavă lui Dumnezeu. Dacă vedem aceste lucruri la sfârșitul zilelor, Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și nu va întârzia nicidecum. Totul se va împlini la timpul potrivit.

Chiar și învățătura pe care am primit-o noi, a venit de la Dumnezeu și ne-a readus la Dumnezeu. M-am uitat în epistolele lui Pavel către Timotei... este pur și simplu puternic cum acest om al lui Dumnezeu a descris toate punctele importante, învățătura și introducerea în planul mântuirii, al Dumnezeului nostru. Lucrul frumos este, așa cum i-a fost arătat și lui Ioan pe insula Patmos și cum i-a fost spus: ceea ce i-a fost descoperit lui, este hotărât pentru toți slujitorii lui Dumnezeu, astfel încât noi putem da mai departe ceea ce i-a fost descoperit unui om al lui Dumnezeu, este descoperit tuturor, astfel încât și noi să fim introduși în tot planul Dumnezeului nostru.

În 2 Timotei 1, citim de la v. 13: „*Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, ține-l cu credința și dragostea care este înrădăcinată în Hristos Isus*”. Acesta este punctul: credința și dragostea care este înrădăcinată în Hristos Isus. El este Rădăcina lui David. Totul trebuie să-și aibă originea în Isus. Totul trebuie să iasă din El. De aceea noi punem un așa de mare accent pe faptul ca să fie vestit doar ce ne este spus în Cuvântul lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos.

Tuturor celor ce au impresia că se află în cadrul mesajului le spunem să verifice de câte ori a spus fratele Branham că mesajul acestui timp este înapoi la început, înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu la început în Biserica Lui și ce a fost învățat la început. Dar pe acești

oameni nu-i interesează să verifice acest lucru. Cum am spus deja aseară, nu există diferite direcții în cadrul mesajului, ci există diferite direcții în afara mesajului, în afara Cuvântului, în afara Bisericii adevărate, în afara Miresei. În cadrul Bisericii, în cadrul mesajului, există o singură direcție și această singură direcție – a spus-o și Pavel: *„Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine”* – este un dreptar, un etalon - *„ține-l cu credința și dragostea ...”*.

În 2 Timotei 2:15 ne sunt spuse următoarele: *„Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului”*. – *„și care împarte drept Cuvântul adevărului”*. Noi nu vom fi dați de rușine cu vestirea acestui Cuvânt, ci toți aceia care părăsesc Cuvântul vor fi dați de rușine. Noi, care ne-am pus încrederea în Dumnezeu, nu vom fi dați de rușine.

În acest context am o întrebare: cercetați voi Scripturile zilnic? Verificați voi ceea ce este vestit aici? Vă rog s-o faceți! Chiar vă rog, duceți totul înapoi în Scriptură. Așa cum este scris și în Faptele Apostolilor, despre cei din Berea. Ei au crezut ceea ce a vestit apostolul Pavel, dar au cercetat zilnic în sfintele Scripturi să vadă dacă totul este așa cum le-a fost spus. Verificați și voi, cercetați și voi în Noul Testament și în Vechiul Testament și verificați toate temele, sunteți voi personal convinși de toate? Sau voi spuneți „fratele Frank a spus asta” sau „fratele Branham a spus asta”? Ori puteți să spuneți: „Aceasta a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Lui”? „Aceasta a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Lui”. Și cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac.

Noi am vestit Cuvântul adevărului, cu aceeași râvnă cu care scrie Pavel aici - și cu ajutorul lui Dumnezeu l-am împărțit corect. Acum ajungem direct la 2 Timotei 3, unde ne este spus despre lucrurile care se vor întâmpla în zilele din urmă. Nu voi citi toate versetele dar în versetul 1 este scris: *„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele”* – apoi este enumerat cum vor fi oamenii: *„iubitori de sine, iubitori de bani, laudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine”* – puteți citi singuri toate versetele. În versetul 5 este scris: *„având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia”*.

Pe dinafară se spune: „noi suntem în mesaj, noi credem cutare și cutare”, dar cum este legătura interioară cu Dumnezeu, prin Cuvânt, prin Duh, în turma răscumpărată prin sânge? Dacă este scris: „...în zilele din urmă vor fi vremuri grele, căci oamenii vor fi: trufași ș.a.m.d.” dar mulțumiri lui Dumnezeu că există o ceată aleasă care se supune mâinii puternice a lui Dumnezeu și va face lucrul acesta până la sfârșit. Doar atunci când ne supunem mâinii puternice a lui Dumnezeu, o vom și putea trăi că „dreapta Domnului este înălțată și va fi biruitoare”. Indiferent de situațiile care vor veni, Isus, Domnul nostru, este Biruitorul de pe Golgota.

Trăim în zilele acestea când oamenii comemorează vinerea mare, Paștele, înălțarea Domnului, Cincizecimea, dar cine a trăit mântuirea deplină lui Dumnezeu? Ce importanță are pentru tine Golgota? Cum spune Scriptura, noi am fost în Hristos, am fost aleși dinainte, am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El, am fost înmormântați împreună cu El și împreună cu El am înviat la o viață nouă. Așa cum toată omenirea a fost în Adam, la fel în Hristos Isus, Fiul lui Dumnezeu, au fost deja toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. De aceea noi putem să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru înfierea pe care am primit-o prin harul lui Dumnezeu. Mormântul este gol, crucea este goală, Domnul a înviat, El trăiește.

Și noi toți am putut s-o trăim de fiecare dată că El ni s-a descoperit și nouă. În introducere am auzit că o femeie care nu făcea parte din poporul lui Israel a venit la Domnul și a dorit să fie vindecată, dar atunci încă nu sosise timpul acesta. În cap. 10 Domnul a zis: „Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel”. Trimiterea misionară a venit mai târziu, în cap. 28: „Mergeți în toată lumea”. Dar această femeie recunoscuse Cine era acel Isus și a zis: „dar și căteii mănâncă din firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor”. Căinii erau Neamurile, care erau afară, dar ea a zis că „și ei mănâncă din firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor”.

Frați și surori, oare ce să se întâmple cu noi, acum, care avem acces deplin și avem un drept, am primit acest drept ca să venim la Domnul nostru, după cum este scris că mântuirea lui Dumnezeu va merge până la marginile pământului și se va descoperi și toate

popoarele o vor vedea. Eu adaug: nu numai că o vor vedea, ci o vor și trăi, prin harul Domnului.

Ce a spus Pavel despre zilele din urmă, așa cum s-au ridicat Iane și Iambre și s-au împotrivit prorocului și au făcut o zarvă mare în mijlocul poporului, dar la un moment dat n-au mai fost acolo, pământul s-a deschis și i-a înghițit pe toți. Totul ne este descris în 2 Timotei.

În vers. 10 din 2 Timotei 3, încă o dată această avertizare: „*Tu, însă, ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea*”. Cine dorește să citească ce a trăit Pavel și prin câte lucruri a trebuit să treacă... calea Domnului a fost presărată cu mult necaz și cu multă batjocură. Nici calea prorocilor n-a fost înțeleasă de toți. Domnul nostru a spus: „Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Pe care trimis al lui Dumnezeu nu l-ați omorât cu pietre? Dar totuși, împodobiți mormintele lor”.

Harul dăruit nouă de Dumnezeu este ca noi să nu împodobim mormintele prorocilor, nici pe al ultimului proroc, dar câți vin din toată lumea ca să vadă mormântul cu frumoasa piramidă și cu vulturul deasupra? Dar eu nu mă gândesc să merg acolo! În acel mormânt nu este un om. Dumnezeu Își ia prorocii acasă și pe poporul Său îl ia în slavă. Noi nu avem un idol, ci ne închinăm lui Dumnezeu.

De asemenea, este scris: „*Tu, însă, ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea*”. Totul a fost o pildă.

Acest verset mi-a fost spus în mod direct să-l citesc și eu l-am citit: 2 Timotei 4. Aici, omul lui Dumnezeu, apostolul Pavel, a dat aceste cuvinte tovarășilor săi de lucru. El le-a spus lor tot ce să respecte. 2 Timotei 4:2: „*propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățătura*”.

Ce am făcut noi în toți anii trecuți? Am dat mai departe, cu răbdare, cu ajutorul lui Dumnezeu toată învățătura din Scriptură. Și eu întreb încă o dată: ți-a fost descoperit și ție, o porți tu în inima ta? Ești și tu convins în inima ta că Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit în timpul nostru și că Dumnezeu Și-a trimis prorocul fiindcă El nu face

nimic fără ca mai înainte să-Și descopere planul Lui slujitorilor Lui proroci?

Dacă este vorba acum de ținta cea mai înaltă – să avem parte de răpire – atunci, oare Dumnezeu ne va lăsa în practicile noastre omenеști, sau a fost un „trebuie” divin ca să se împlinească această făgăduință și să nu facă nimic înainte de a-Și descoperi taina prorocului Său - și anume taina cu Biserica, taina cu Mireasa - ca noi să o putem da mai departe.

Și aici este taina: la fel de sigur cum Eva a fost luată din Adam și a fost carne din carnea lui și os din oasele lui, la fel de sigur Mireasa a fost luată din Mire, pe crucea Golgotei, când sabia L-a străpuns pe Domnul nostru pe crucea Golgotei și a curs sângele Lui - la fel de sigur Mireasa a fost luată din Mire, Cuvânt din Cuvântul Lui, Duh din Duhul Lui. Totul este de origine divină. Noi suntem de origine divină. De aceea Dumnezeu nu permite să se strecoare ceva străin, învățături străine, în Biserica Lui, în cadrul Miresei. Și eu cred în totalitate ceea ce este scris în Apocalipsa 19, 21, 22 – „*Și Mireasa Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.)*”. Aceasta nu este o neprihănire proprie, ci este neprihănirea sfinților, pe care noi am primit-o prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Deci, cine este născut din Dumnezeu, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Și aceasta a fost subliniat în epistola lui Ioan. Noi trebuie să spunem, convinși în inima noastră: înainte de a avea loc cel mai mare eveniment din istoria omenirii, înainte să poată avea loc revenirea lui Isus Hristos, Dumnezeu a trimis pe prorocul Său, mesajul Lui, ca să ne readucă la început. Căci Domnul și Mântuitorul nostru este alfa și omega, Primul și Ultimul.

Dacă frații vestesc că Domnul a revenit deja și că răpirea ar fi avut deja loc și că ne aflăm în Împărăția de o mie de ani, atunci trebuie să spunem: „Dumnezeule, cum se poate așa ceva?” Sfânta Scriptură spune foarte clar ce se va întâmpla când va reveni Domnul nostru. El revine ca același care a fost înălțat. El nu S-a înălțat la cer ca o învățătură, ci personal a fost înălțat. La fel va reveni și personal Își va lua Mireasa și ne va lua pe noi cu El, la nunta Mielului. Aceasta va fi o realitate, cea mai mare realitate, încununarea lucrării de răscumpărare la revenirea Domnului nostru Isus Hristos și noi vom fi la Domnul nostru pentru totdeauna.

El este prezent acum, în mijlocul nostru. Eu sunt convins că El este și astăzi aici și ne vorbește și ne arată deosebirea între acela care slujește lui Dumnezeu și acela care nu slujește, între cel care crede pe Dumnezeu și cel care nu-L crede, care rămâne în Cuvânt și care nu rămâne în Cuvânt. Și El ne arată această deosebire și ne face mulțumitori, ca noi să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu și în voia Lui.

„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus” – nu este doar o propunere oarecare, ci este o poruncă. *„...propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; ... Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor”*. Noi vrem să auzim ce spune Duhul bisericilor, nu aceste învățături bune. Trebuie s-o spun de mai multe ori: în Biserica lui Isus Hristos există o singură direcție. Un Domn, o credință, un botez. Restul este în afara mesajului.

Eu am spus-o deja ieri: în ultima predică pe care am ascultat-o, fratele Branham a mustrat femeile – nu surorile. El s-a adresat femeilor. Surorile se supun Cuvântului lui Dumnezeu, frații se supun fiecărui Cuvânt. Dar femeile și bărbații care încă nu sunt frați și surori, nu se pot supune Cuvântului lui Dumnezeu. Numai cine a găsit har înaintea lui Dumnezeu va înțelege și va respecta tot ce este scris și în 1 Corinteni 7 și 11: Dumnezeu, Hristos, bărbat, femeie. Restul nu pot face aceasta, dar noi putem, fără a ne împotrivi în interiorul nostru.

Apoi a urmat și afirmația fratelui Branham: „Femeie, dacă tu îți tai părul, atunci să nu pretinzi că ești o creștină, căci nu ești”. Și noi vedem cum el a adăugat ascultarea la credință. Nu este suficient să spui „eu cred” și să faci ce vrei, ci să crezi și să fii ascultător – aceasta formează o unitate.

Voi știți că eu nu judec pe cineva, dar ce se practică azi, în toată mișcarea pentecostală? Femeile au o mare contribuție la toate transmisiunile TV, ele îi ridiculizează pe bărbați. Toți se bucură și topăie și de fapt toți fac ce vor. Dar mulțumiri Dumnezeului celui viu căci El a trimis un proroc în timpul nostru, când toți oamenii sunt duși în eroare, ca să ne readucă la Cuvânt, la ascultare, la credință

adevărată. De aceea este scris „să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”.

În Tit 1:1-3, Pavel a subliniat din nou despre ce este vorba în timpul vestirii, ce să împlinescă această veste în cei aleși. Ceilalți merg pe propriile lor căi. „Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte”. Acolo a fost spus totul, în puține cuvinte. V. 2: „în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă”. Înainte ca timpul să înceapă, a fost făgăduit și ne-a inclus și pe noi în acest plan divin.

Frați și surori, aceasta nu o spunem doar, ci așa și este. Dumnezeu, în acest timp, ne-a inclus în voia Lui, în planul Lui, în Cuvântul Lui. Și noi nu mai putem umbla pe căile proprii, ci trebuie să-L urmăm pe calea Lui, până vom vedea împlinit tot ce am crezut. Ceilalți pot să meargă pe propriile căi. Iosua a spus: „eu și casa mea vom sluji Domnului”. Aceasta este decizia noastră. Ceilalți pot să meargă pe propriile căi.

Și această expresie minunată din v. 3, cu privire la planul lui Dumnezeu: „și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru”. Și aceasta, frați și surori, este adevărat și s-a împlinit. Noi n-avem un program propriu, Dumnezeu a condus astfel încât noi să recunoaștem Cuvântul și voia Lui pentru timpul nostru. Și prin însărcinarea lui Dumnezeu, noi dăm mai departe ceea ce ne-a încredințat El.

Cum am spus mai înainte, nu o credință nouă, ci Cuvântul Domnului, care rămâne în vecii vecilor – acest Cuvânt îl credem din toată inima. Așa cum este scris, El „și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui” – la vremea hotărâtă de El – și Pavel l-a dat mai departe conform poruncii lui Dumnezeu.

Câteva versete din Evrei și din epistola lui Petru. Frați și surori, vă spun, eu sunt copleșit când citesc această Scriptură și fac acest lucru de mult timp, dar totul este nou când recitesc Scriptura. Cuvântul ne vorbește indiferent unde citim. În Evrei citim în cap. 12. Acolo ne este adresată avertizarea Domnului nostru. Mai întâi vers. 12: „Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți, croiți

cărări drepte pentru picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat". Aici este dată o avertizare și Dumnezeu să ne ajute pe toți, ca toți aceia care mai au probleme în a umbla pe această cale îngustă, această zi să fie hotărâtă de Dumnezeu ca noi, o dată pentru totdeauna să fim convinși înaintea lui Dumnezeu că aceasta este calea mântuirii, pe care a arătat-o Dumnezeu Bisericii Sale și pe care El ne conduce.

Evrei 12:22, aceste cuvinte sunt adresate Bisericii alese: *„Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor*". Noi nu mergem la vechiul Ierusalim, ci suntem hotărâți pentru noul Ierusalim. Când i-a fost spus lui Ioan: *„Vino să-ți arăt Mireasa, nevasta Mielului!”* el a văzut cum noul Ierusalim s-a coborât din cer, împodobită ca o mireasă care să-și întâmpine mirele.

În vers. 23 este scris: *„de Biserica celor întâi născuți care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului cel nou și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel*". Amin! Spunem cu toții Aleluia. Dar imediat urmează o avertizare în vers. 25: *„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!”*.

Frați și surori, să luăm aminte la tot ce ne spune Dumnezeu în acest timp, prin Cuvântul Lui – dacă facem parte din cei întâi născuți, scriși în ceruri, rânduiți pentru Noul Ierusalim. Dacă este așa, atunci noi vom crede, vom primi fiecare Cuvânt din toată inima noastră și ne va fi descoperit prin Duhul Sfânt.

Evrei 13:8-9: *„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”* Apoi avertizarea: *„Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine...”*. Învățăturile străine vă smulg din Biserică. Învățăturile adevărate ne unesc sub Isus Hristos, capul Bisericii. Toate învățăturile străine aduc dezbinări. Mulțumiri lui Dumnezeu, care veghează asupra Bisericii Sale, care este Trupul lui Hristos.

Acum, cu adevărat, ajungem la punctul culminant în Biserica Dumnezeului celui viu. 1 Petru 1 de la v. 23 - acestea sunt niște cuvinte cunoscute dar care ne vorbesc din nou și de fiecare dată ne întrebăm dacă s-au împlinit în noi, în viețile noastre. Puteți citi și vers. 22: *„Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat*

sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima". Să fim eliberați de toată înșelătoria și fățarnicia și să umblăm unii cu alții și cu Dumnezeu cu o inimă cinstită și curată. Să primim aceste cuvinte în inimile noastre, frați și surori, fiecare pentru el: „Deci ca unul care prin ascultarea de adevăr mi-am curățat sufletul prin Duhul, ca să am o dragoste de frați neprefăcută”. „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”.

Frați și surori, trebuie să existe un rezultat divin în viețile noastre. Domnul nu a rostit doar niște cuvinte goale, ci El Își împlinește Cuvântul Său și ne dăruiește și nouă tot ce este scris în acest Cuvânt. Recitim și fiți de acord cu acest Cuvânt, supuneți-vă acestui Cuvânt, ca să nu rămână la plural ci să se împlinească la singular în viața fiecăruia. „Deci ca unul care prin ascultarea de adevăr mi-am curățat sufletul prin Duhul, ca să am o dragoste de frați neprefăcută, iubesc cu căldură și pe unul și pe celălalt din toată inima mea”. Fiecare în parte să fim incluși, să ne regăsim în acest verset: „Aceasta s-a întâmplat cu mine, Dumnezeu a făcut-o în viața mea”.

Apoi în vers. 23 este scris: „fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi” - aici citiți: „eu am fost născut din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”. Astăzi, acest Cuvânt ne vorbește fiecăruia personal. Astăzi este vorba aici de singular, nu de plural. „Eu, eu am fost născut din nou” – Cuvântul ne vorbește personal, suntem incluși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Astăzi putem spune toți, împreună cu Pavel, „eu am fost răstignit cu Hristos”, el nu a spus „noi”, ci „eu personal”, „eu am trăit-o, eu am fost răstignit cu Hristos”.

Frați și surori, astăzi Domnul ni se adresează nouă tuturor într-un mod îndurător și plin de dragoste. Astăzi noi, în acest loc, și pe tot pământul, putem să spunem: „Eu am găsit har înaintea lui Dumnezeu, eu am primit trimiterea divină, eu am primit prin credință faptul că Dumnezeu nu face nimic pe acest pământ, fără a-Și descoperi mai întâi taina Lui, prorocilor Săi”, noi să primim personal și să credem fiecare Cuvânt. Doar astfel putem primi o legătură personală cu Dumnezeu. De aceea putem să spunem tuturor într-un mod cinstit, dintr-o inimă curată: „eu, prin ascultare de adevăr, mi-am curățat sufletul prin Duhul, ca să am o dragoste de frați

neprefăcută”. Și Domnul spune: „Voi sunteți curați din pricina Cuvântului pe care vi l-am vestit”. Apoi, „din sămânța divină am fost năcuți din nou”. Aleluia. Laudă Dumnezeuului celui viu.

În Matei 13, Domnul nostru a semănat sămânța divină, aceasta a crescut și aceștia sunt copiii Împărăției lui Dumnezeu. Sămânța aceasta a crescut în tine și în mine, a fost semănată în inima ta și a mea. Nu răstălmăcirea, ci Cuvântul a fost semănat. Și acolo unde a fost semănat Cuvântul ca sămânță divină, acolo are loc și nașterea din nou. Căci noi suntem sămânța lui Dumnezeu, prin harul Său. Deci, *„născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”*. Lăudat și slăvit să fie Dumnezeuul nostru. Sângele noului legământ, Cuvântul noului legământ și Duhul Sfânt ne conduc în toate. Și noi vom trăi această biruință la revenirea Domnului nostru și la răpire. El va veni cu strigătul biruinței, cu trâmbița lui Dumnezeu și cu glasul arhanghelului și mai întâi vor învia cei morți în Hristos și noi toți care credem și vom fi rămas în viață pe pământ, vom fi schimbați și răpiți împreună.

Închei cu gândul acesta principal: Dumnezeu Și-a dăruit Cuvântul pentru cel mai mare scop din planul mântuirii; a trimis mesajul Lui în timpul nostru, a descoperit toate făgăduințele lui Dumnezeu cu tot ce aparține de acest plan al lui Dumnezeu. Dumnezeu ni l-a trimis și descoperit. Noi am primit cea mai mare prioritate care a existat vreodată pe pământ: să ascultăm ce spune Duhul Bisericilor prin Cuvântul Lui. Noi credem, primim și ne va fi descoperit de către Dumnezeu. Și noi permitem să fim corecți, prin credință și ascultare și să fim incluși în planul lui Dumnezeu. Pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Marginile pământului să recunoască faptul că acesta este timpul, este ceasul pe care l-au așteptat prorocii, apostolii. Dar timpul a sosit pentru noi și ceasul este foarte aproape. Domnul Își desăvârșește lucrarea Lui de răscumpărare cu noi toți, în toată lumea. Toți să fie binecuvântați, pe toate continentele pământului, cu binecuvântarea Dumnezeuului Atotputernic.

Cine crede acum ce spune Scriptura, va avea parte de desăvârșire, prima înviere și de răpire. Dumnezeu a dat făgăduințe și El Însuși le va împlini. *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu*

Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi". Maranatha, Domnul vine. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru. El este Biruitorul de pe Golgota. Noi așteptăm revenirea Lui, care este foarte aproape. A lui să fie cinstea în vecii vecilor. Aleluia. Amin. Să ne ridicăm și să mulțumim împreună. [...]

Așa va fi și noi toți vom cânta cu Domnul nostru cântarea cea nouă – Apocalipsa 15. Sfinții din Vechiul Testament vor cânta cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, iar noi vom cânta cântarea Mielului, la marea de cristal, ca biruitori. Vom cânta împreună această cântare. Aleluia.

Ați primit cu toții Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod personal? Doar așa se poate împlini. Transmitem salutări tuturor fraților noștri pe care nu am putut să-i chemăm în față. [...] Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit pe frații noștri de pe continentul african. Acolo există biserici care au peste patru mii de frați și surori. A fost necesară doar o expresie a fratelui Branham care a zis în 1955, când a fost în Zürich, că Dumnezeu i-a arătat vulturul german care zbura pe deasupra Africii. Frații o cred și din prima zi, din prima adunare au primit vestirea și Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit. Domnul nostru a spus: „*cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*". Astfel, suntem mulțumitori într-un mod deosebit. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Duceți saluturi oriunde mergeți.

La început am spus că dacă va vrea Dumnezeu – trebuie s-o spunem de fiecare dată: dacă va vrea Dumnezeu și dacă vom trăi – sunt planificate adunări în Bruxelles, Paris, Praga, în trei orașe din Turcia. Domnul să dăruiască harul Său, astfel încât toți hotărâți pentru acest scop, să asculte și să fie chemați afară. Vom pune totul în mâinile Domnului și El va face totul bine. Vom fi și în Praga, de aceea îl rog pe fratele Koukachka să vină în față și să se roage, să aducă Domnului tot ce are pe inimă. Apoi îl vom chema și pe fratele Tati, să se roage împreună cu noi. [...]

Frați și surori, am anunțat ieri că azi există posibilitatea pentru botez. Toți cei care locuiesc într-o țară oarecare, pot fi botezați și în țara lor. Doar cine nu are o biserică – un „acasă” – unde să se adune, poate fi botezat și aici, la Krefeld. Dacă va vrea Dumnezeu, o vom face data viitoare. Dar este cineva care dorește neapărat să fie

botezat? Este o persoană. Nicio problemă. Domnul ia în considerare ca și când s-ar fi împlinit deja.

Domnul ne-a vorbit prin Cuvântul Lui nouă tuturor. Vom reflecta la toate cuvintele în inima noastră și vom crede fiecare Cuvânt ca să se îplinească în viețile noastre.

Dumnezeului nostru să-I fie adusă cinstea acum și în veci. Rugați-vă și pentru mine. Și dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, ne vom revedea într-o lună de zile, aici în Krefeld. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic, în Numele sfânt al lui Isus. Fratele Schmidt vine și se roagă cu noi. [...]

Înainte de a cânta „Tu ești vrednic”, doresc să mai fac o observație: noi trăim după deschiderea pecetilor și în cartea „Apocalipsa – o carte cu șapte peceti?” eu am sumarizat totul. Cine citește această carte, este informat despre deschiderea pecetilor și despre ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire. Cu toții puteți citi. Dumnezeu S-a gândit la tot și a făcut lucruri mari în zilele noastre. Cartea cu aceste șapte peceti este deschisă și El ne-a dăruit harul Său să putem privi și noi în aceasta și să putem crede și primi această descoperire. [...]